Dosarul nr. 4-25088509-05-4r-18032026

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Alexei Rusacov

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
În numele
Legii

04 iunie 2026 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
În componența:
Președintele completului de judecată, judecător **Evgheni BANCOV**
Judecătorilor **Andrei SCRIPCENCO**
Inga GORLENCO

judecând în lipsa părților, recursul declarat de către avocata Bria Iulia în interesele Tamarei Rotaru, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 februarie 2026, pronunțată în cauza contravențională, la contestația depusă de Rotaru Tamara împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Nicula Artur din 07 februarie 2025, pe marginea sesizării înregistrate în R-2 al Inspectoratului de Poliție Cahul cu nr. 339 din 17 ianuarie 2025,-

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei.

Prin decizia agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Artur Nicula, din 07.02.2025, a fost încetat procesul contravențional înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitor la infracțiuni și alte incidente (Registrul 2) al Inspectoratului de Poliție Cahul, cu nr. 339 din 17.01.2025, din motiv că nu există faptul contravenției.

Nefiind de acord cu decizia sus-menționată, prin contestația depusă la 16 iunie 2025, Rotaru Tamara, fiind reprezentată de avocata Iulia Bria, a solicitat repunerea în termen a contestației și anularea deciziei de încetare a procesului contravențional cu reluarea examinării materialului înregistrat în R2 cu nr.339 din 17.01.2025 și remiterea materialelor după competență Inspectoratului de Poliție Cahul.

În motivarea contestației se invocă următoarele argumente.

Susține autoarea contestației că, Rotaru Tamara a recepționat copia deciziei din 07.02.2025 abia la data de 05 iunie 2025, fapt confirmat prin semnătura acesteia pe decizia contestată.

În aceste circumstanțe, curgerea termenul de contestare a deciziei urmează a fi calculată din data de 06 iunie 2025 și acesta se prescrie la data de 20 iunie 2025, iar înregistrarea

contestației la sediul autorității din care face parte agentul constatator la data de 16 iunie 2025, este în interiorul termenului prevăzut de art. 448 din Cod contravențional.

Cu referire la temeinicia deciziei, se invocă în contestație că agentul constatator a examinat cauza superficial și a comis mai multe erori la examinarea acesteia, deoarece, cu toate că există probe suficiente ce contribuie la constatarea vinovăției persoanei, agentul constatator nu a cercetat în mod multiaspectual și obiectiv probele și nu a întreprins toate acțiunile necesare, fapt ce a dus la emiterea unei decizii pripite și premature.

Înregistrarea video, care a fost prezentată agentului constatator, demonstrează fără echivoc acțiunile descrise de victima Rotaru Tamara. Este lipsit de suport probatoriu argumentul agentului constatator că plângerea contestatarei Rotaru Tamara este neîntemeiată, precum că din înregistrarea video nu se reține careva acțiuni violente din partea lui Munteanu Mihail, de vreme ce raportul de constatare medico-legală nr. 202511P0040 din 06.02.2025 a descris fără echivoc că a fost depistată o vătămare neînsemnată a integrității corporale, trauma care corespunde circumstanțelor descrise.

Contestatara consideră că probele materiale concludente, în special înregistrarea video și raportul medico-legal, nu au fost valorificate în mod corespunzător, deși acestea constituie probe pertinente, concludente și utile în soluționarea cauzei contravenționale.

În mod concret, înregistrarea video arată clar tensiunile și comportamentul ostil din partea lui Munteanu Mihail, iar raportul medico-legal confirmă leziunile corporale depistate la Rotaru Tamara.

În opinia autoarei contestației, agentul constatator avea obligația să audieze și alte persoane implicate sau prezente în timpul incidentului, pentru a forma o imagine completă asupra cauzei, însă acest fapt a fost omis, ceea ce denotă o examinare superficială și care încalcă grav dreptul victimei la un proces echitabil și imparțial.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 februarie 2026, s-a repus în termen contestația Tamarei Rotaru.

S-a respins ca neîntemeiată, contestația Tamarei Rotaru împotriva deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul Nicula Artur din 07 februarie 2025, pe marginea sesizării înregistrate în R-2 al Inspectoratului de Poliție Cahul cu nr. 339 din 17 ianuarie 2025.

Recursul declarat de avocata Bria Iulia în interesele Tamarei Rotaru.

La data de 11 martie 2026, avocata Bria Iulia în interesele Tamarei Rotaru a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe prin care a solicitat:

Admiterea recursului;

Casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 februarie 2026;

Rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă admiterea contestației, anularea deciziei de încetare a cauzei contravenționale emisă în cadrul materialului înregistrat în R-2 cu nr. 339 din 17 ianuarie 2025, cu reluarea examinării materialului și remiterea materialelor pentru examinare după competența Inspectoratului de Poliție Cahul.

În cazul în care, erorile admise de instanța de fond nu pot fi corectate de către instanța de recurs, atunci solicită casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 februarie 2026, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță – Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

Argumentele recursului declarat de avocata Bria Iulia în interesele Tamarei Rotaru.

În motivarea soluției instanța de fond a invocat că, poziția reflectată în decizia contestată este susținută întru tot de materialele prezentate de agentul constatator, precum și de însăși

contestatara cu proba video. Instanța de fond a considerat că, sunt lipsite de temei argumentele lui Rotaru Tamara precum că agentul constatator nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei. Instanța de fond a menționat că agentul constatator a audiat pe victima, martorii prezenți la fața locului și a efectuat cercetare la fața locului. Instanța de fond a constatat că, declarațiile lui Rotaru Tamara nu coroborează cu nici o probă, și totodată a constatat că, posibilitatea cauzării celorlalte vătămări depistate în cadrul examinării medico-legale a acesteia, nu exclude proveniența lor din alte circumstanțe, în condițiile în care probele nu demonstrează că pe data de 17 ianuarie 2025 Rotaru Tamara a fost bruscată în incinta Primăriei satului Burlacu, raionul Cahul.

Însă consideră avocata că, concluziile instanței de fond sunt nefondate, din următoarele considerente.

Consideră că, prima instanță nu a efectuat o analiza critică a concluziilor agentului constatator și s-a limitat la simplă constatare, că acesta a efectuat toate acțiunile în cadrul examinării circumstanțelor sesizate de Rotaru Tamara. În acest sens, consideră că instanța de fond a acționat contrar rolului ei și s-a limitat doar la o validare formală a deciziei agentului constatator, fără a verifica efectiv modul în care a fost administrat probatoriul în cauza contravențională.

Consideră că, prima instanță incorect a ajuns la concluzie că, proba cu Raport de constatare medico-legală nr. 202511P0040 din 06 februarie 2025 nu confirmă declarațiile victimei Rotaru Tamara. A atenționat că, modul în care instanța de fond a dat apreciere acestei probe invocând că nu au fost constatate leziuni la nivelul piciorului. Consideră că, o asemenea interpretare este reductivă și ignoră faptul că prin același raport a confirmat existența unor leziuni corporale concrete – echimoze și excoriații, așa cum și a indicat victima Rotaru Tamara. Consideră că, instanța de fond nu a analizat dacă aceste leziuni sunt compatibile cu mecanismul de producere descris de victimă și nici nu a examinat corespondența dintre localizarea leziunilor și descrierea faptelor din plângerea inițială. Raportul de constatare confirmă existența leziunilor corporale, iar o simplă posibilitate teoretică a producerii acestora în alte circumstanțe nu poate constitui un argument suficient pentru a exclude versiunea victimei.

De asemenea invocă că, agentul constatator în cadrul procedurii contravenționale, avea obligația să audieze și pe alte persoane implicate sau prezente în timpul incidentului, pentru a forma o imagine completă asupra cauzei, însă agentul constatator a audiat doar pe doi martori din cele opt care au fost prezenți. Totodată, instanța de fond nu a motivat în hotărârea din care considerente a constatat inutil de a audia pe toți martori de către agent constatator. Instanța de fond a acordat o valoare probatorie determinată declarațiilor a doi martori – Cobzari Ștefan și Lilica Elena), fără a analiza poziția lor procesuală, și nu a explicat de ce aceste declarații ar prevala asupra celorlalte probe existente la dosar. Din materialele cauzei rezultă că, acești martori se află în relații profesionale directe cu persoana în privința căreia a fost formulată plângerea, ceea ce impunea o evaluare atentă a credibilității acestor declarații și coroborarea declarațiilor cu alte probe.

De asemenea invocă că, instanța de fond a făcut trimitere la declarațiile lui Munteanu Mihail date în faza agentului constatator, însă ultimul nu a fost audiat nemijlocit în ședința de judecată în prima instanță. Iar principiul nemijlocirii administrării probelor statuează că, instanța de judecată audiază direct persoanele ale căror declarații urmează să fie apreciate, în special în situația când există contradicțiile în pozițiile părților.

În final susține că, modul în care a fost administrat și apreciat probatoriul demonstrează că, instanța de fond nu a verificat în mod efectiv dacă acțiunile realizate de agentul constatator au

fost complete și obiective, iar hotărârea adoptată este rezultatul unei aprecieri incomplete și parțiale a circumstanțelor cauzei. Din aceste considerente consideră că, hotărârea primei instanțe nu întrunește cerințele unei motivări suficiente și rezultă dintr-o interpretare eronată a probelor administrate, ceea ce denotă necesitatea casării acesteia.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 425, 445, 446 lit. e), 473 alin. (1) pct. 2) lit. a), b), c) din Cod contravențional.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) din Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).*

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată în ședință publică la data de 26 februarie 2026 în lipsa părților.

Potrivit recipisei și dovezii de primire, hotărârea primei instanțe a fost comunicată avocatei Bria Iulia și lui Rotaru Tamara pe data de 26 februarie 2026. (f/d 51-52).

Recursul a fost depus de avocata Bria Iulia în interesele Tamarei Rotaru la data de 11 martie 2026 și în asemenea împrejurări, Completul de judecată consideră că, termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura în fața instanței de recurs.

Prin notificare, părțile au fost înștiințate despre examinarea recursului pe data de 04 iunie 2026, ora 09:00, cu acordarea posibilității depunerii referinței asupra recursului.

Referințe asupra recursului declarat nu au parvenit.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide admiterea recursului, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care contestația să fie admisă, din următoarele considerente.

Art. 471 din Cod contravențional stipulează că, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților, instanța de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea ședinței de judecată, cu citarea părților pentru prezentare la proces.

Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.

Completul de judecată, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată și prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referința.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una dintre următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăți situația contravenientului.*

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).*

Materialele dosarului denotă că, la data de 17 ianuarie 2025 Rotaru Tamara s-a adresat cu plângerea la Inspectoratul de Poliție Cahul, prin care a solicitat tragerea la răspundere contravențională pe primarul satului Burlacu, raionul Cahul Munteanu Mihail, pentru faptul că a încălcat ora stabilită pentru desfășurarea ședinței din 17 ianuarie 2025 și a bruscat-o pe ea împreună cu consilierul Lilica Elena și la urmă a agresat-o cu mâna și piciorul peste laba piciorului stâng și peste mâna și brațul drept, provocându-i dureri fizice, în prezența consilierilor care se aflau în biroul primarului. (f/d 16).

Examinând circumstanțele sesizate de către Rotaru Tamara, prin Decizia din 07 februarie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Nicula Artur a decis încetarea procesului contravențional, înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitor la infracțiuni și alte incidente (R-2) al Inspectoratului de Poliție Cahul cu nr. 339 din 17 ianuarie 2025, din motiv că nu există faptul contravenției. (f/d 33).

Nefiind de acord cu decizia agentului constatator, Rotaru Tamara prin intermediul avocatei Bria Iulia, a depus contestația împotriva acesteia, solicitând totodată repunerea în termen de depunere a contestației.

Cu întâietate Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a hotărât de a repune pe Rotaru Tamara în termen pentru depunerea contestației.

Completul de judecată constată că, din materialele dosarului rezultă că, Rotaru Tamara a fost informată despre adoptarea deciziei de către agentul constatator prin scrisoare de informare a Inspectoratului de Poliție Cahul nr. 34/26-1274 din 07 februarie 2025. (f/d 34).

Tot din materialele dosarului rezultă că, pe data de 16 mai 2025 Rotaru Tamara s-a adresat repetat către Inspectoratul de Poliție Cahul, solicitând eliberarea deciziei pe cauza contravențională. (f/d 10).

Potrivit copiei deciziei asupra cauzei contravenționale anexate la contestația, se atestă că Rotaru Tamara a făcut cunoștință cu decizia pe data de 05 iunie 2025, data pe care aceasta a fost confirmată cu originalul. (f/d 9).

Respectiv, prima instanță corect a considerat că, la caz în materialele dosarului nu se regăsește proba care demonstrează data concretă a recepționării deciziei asupra cauzei contravenționale de Rotaru Tamara, iar scrisoarea de informare despre adoptarea deciziei fără menționarea dreptului de contestare a acesteia, nu denotă recepționarea deciziei de către ultima. Prima instanță corect a considerat că, termenul de contestare urmează să fie calculat din data comunicată de Rotaru Tamara – 05 iunie 2025 și cererea de repunerea în termen este una întemeiată, iar contestația declarată pe 16 iunie 2025 a fost depusă în termen.

Potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau*

agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În temeiul prevederilor art. 462 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.*

Rigorile CtEDO prezumă că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite, oferindu-le posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs (hotărârea CtEDO Fomin versus R. Moldova).

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârile CtEDO Ziliberberg împotriva Moldovei, Angel împotriva României sau Ozturk împotriva Germaniei).

Viciul fundamental admis în cadrul unei proceduri precedente, care afectează hotărârea pronunțată, este o ignorare esențială a drepturilor și libertăților garantate de CEDO, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Procesul echitabil impune ca o investigație să fie imparțială, eficientă, multilaterală și completă (hotărârea Boicenco versus R. Moldova).

În jurisprudența CtEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele sa fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces (hotărârea Bobeş versus România), iar judecătorului îi revine sarcina de a veghea ca toate elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți (hotărârea Ruiz-Mateos versus Spania), el trebuind să răspundă cu argumente la fiecare dintre criticile și mijloacele de apărare invocate de părți (hotărârea Boldea versus România).

Completul de judecată consideră că, prima instanță prematur a ajuns la concluzia de a respinge contestația depusă de petiționara Rotaru Tamara. Completul de judecată consideră că, de către instanța de fond la judecarea cauzei nu au fost determinate toate circumstanțele importante pentru justă soluționare a cauzei, fapt care afectează temeinicia soluției primei instanțe și determină necesitatea casării acesteia.

Completul de judecată consideră că, prima instanță prematur a considerat că, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru examinarea completă și obiectivă a circumstanțelor sesizate de Rotaru Tamara, și a dat apreciere corectă circumstanțelor cauzei în sensul lipsei faptei contravenționale.

În corespundere cu art. 440 alin. (1) din Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Iar potrivit art. 425 alin. (1), (2) din Cod contravențional, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului,

procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice și medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Completul de judecată constată că, în cadrul examinării circumstanțelor sesizate de Rotaru Tamara, agentul constatator nu a efectuat toate acțiuni necesare pentru a asigura examinarea completă și obiectivă a cazului.

Din materialele dosarului rezultă că, agentul constatator în cadrul examinării sesizării depuse a audiat pe Rotaru Tamara în calitate de victima și în calitate de martori pe Cobzari Ștefan și Lilica Elena, a efectuat cercetarea la fața locului pe data de 20 ianuarie 2025, a audiat în calitate pe persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional pe Munteanu Mihail (f/d 17-22).

De asemenea, în cadrul investigațiilor agentul constatator a ridicat de la Rotaru Tamara înregistrarea video a evenimentelor ce au avut loc pe data de 17 ianuarie 2025 (f/d 23-25).

Ulterior, agentul constatator a examinat această înregistrare video prin proces-verbal de examinare din 05 februarie 2025 (f/d 25).

De asemenea, în cadrul investigațiilor a fost efectuat și Raport de constatare nr. 202511P0040 din 06 februarie 2025, potrivit căruia s-a constatat că, la examinarea lui Rotaru Tamara și a documentelor medicale s-a constatat: echimoză pe glandă mamară dreapta, echimoză pe brațul drept, excoriație pe mâna dreapta, cauzate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, cu suprafața limitată, posibil în timpul și circumstanțele relatate, condiționează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale și a sănătății (f/d 30-32).

Completul de judecată constată că, atît în contestația depusă, în ședința de judecată în prima instanță precum și în recursul declarat, recurenta Rotaru Tamara a invocat că la fața locului unde a fost bruscată de Munteanu Mihail, se aflau consilierii Consiliului comunal Burlacu Dimin Gheorghe, Mustață Anatol, Cobzari Ștefan, Rotari Diana, Damaschin Liliana, Lilică Elena și secretarul consiliului Dimin Tatiana. Este important că, faptul prezenței acestor persoane la fața locului presupusului conflict nu a fost negat de nici un participant al procesului. Însă, din considerente necunoscute, agentul constatator a considerat suficient să audieze în calitate de martori doar pe Conzari Ștefan și Lilică Elena, însă nu a adus nici o motivație din care considerente nu a dispus audierea celorlalți consilieri, care au fost martorii oculari a celor petrecute pe data de 17 ianuarie 2025. În acest context, este întemeiat argumentul din recursul declarat de avocata Bria Iulia precum că, agentul constatator a dat o valoare probatorie a declarațiilor lui Cobzari Ștefan și Lilică Elena, însă nu a motivat din care considerente nu a audiat și ceilalți consilieri prezenți la fața locului, în scopul confirmării sau infirmării versiunii recurentei Rotaru Tamara. În acest sens, este întemeiată poziția din recursul declarat precum că, este necesară administrarea tuturor probelor pentru stabilirea adevărului. Agentul constatator nu a indicat la existența impedimentelor care ar fi împiedicat acestuia să audieze pe toți consilierii care s-au aflat la fața locului, precum și nu a invocat motive din care a considerat irelevant și lipsit de necesitate să audieze toți consilierii. Mai mult ca atât, recurenta Rotaru Tamara invocă

că acțiunea de bruscare a fost văzută de toți consilierii prezenți, ceea ce denotă necesitatea absolută de audiere a acestora în scopul confirmării sau infirmării celor sesizate de recurentă.

Astfel, Completul de judecată consideră că agentul constatator nu a efectuat toate acțiunile necesare în cadrul examinării plângerii recurentei Rotaru Tamara și nu a asigurat cercetarea completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor cauzei, nerespectând obligația ce îi revine prin art. 440 din Cod contravențional.

Totodată, Completul de judecată constată că în decizia asupra cauzei contravenționale agentul constatator nu a motivat din care considerente a respins proba Raport de constatare nr. 202511P0040 din 06 februarie 2025, potrivit cu care la recurenta Rotaru Tamara au fost depistate leziuni corporale neînsemnate. Completul de judecată consideră întemeiat argumentul din recursul declarat, că nici agentul constatator și nici instanța de fond nu au efectuat coroborarea probei cu Raport de constatare nr. 202511P0040 din 06 februarie 2025 cu alte probe administrate și circumstanțele deplânse de recurenta în plângerea depusă la poliție. Completul de judecată consideră întemeiat argumentul din recursul declarat că, simplă menționare despre posibilitatea cauzării leziunilor corporale în alte circumstanțe, nu poate fi una decisivă în sensul respingerii versiunii recurentei. Mai mult ca atât, în Raport de constatare nr. 202511P0040 din 06 februarie 2025 se indică clar că, leziunile corporale putea fi provocate în circumstanțele descrise de recurenta Rotaru Tamara. Argumentul instanței de fond precum că, nu au fost constatate leziunile la picior, deși recurenta a invocat că a fost călcată peste picior, nu pot sta la baza respingerii probei Raportul de constatare nr. 202511P0040 din 06 februarie 2025, în situația în care prin acesta au fost stabilite leziunile corporale descrise, cu mențiunea că puteau fi provocate în circumstanțele descrise.

Respectiv, este întemeiat argumentul invocat în recursul declarat precum că, hotărârea instanței de fond nu conține o motivare plauzibilă referitor la respingerea probei Raportul de constatare nr. 202511P0040 din 06 februarie 2025, ceea c denotă că cauza a fost examinată de prima instanță în mod superficial.

Completul de judecată consideră necesar de menționat că, potrivit jurisprudenței CtEDO care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază [*Papon împotriva Franţei* (dec.)].

Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, în obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile apărării. Cu toate acestea, întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, pct. 29).

În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, pct. 61), din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (a se vedea *Boldea împotriva României*, pct. 30).

Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază, astfel încât justițiabilul să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs de care dispune (*Hadjianastassiou împotriva Greciei* și *Boldea împotriva României*).

Aplicând aceste principii, Completul de judecată constată că, prima instanță nu a elucidat cu răspunsuri chestiunile despre lipsa audierii tuturor martorilor oculari de către agentul constatator și respingerea probei Raport de constatare nr. 202511P0040 din 06 februarie 2025, ceea ce denotă necesitatea casării hotărârii.

Totodată, în jurisprudența sa CtEDO a invocat că, investigația trebuie să fie capabilă să conducă la stabilirea faptelor și, după caz, la identificarea și sancționarea persoanelor responsabile. Autoritățile trebuie să ia măsurile rezonabile aflate la dispoziția lor pentru a obține probe referitoare la incident, inclusiv declarații ale martorilor, expertize și alte probe materiale (cauza Tanrikulu vs. Turcia din 1999).

În cauza El-Masri vs. Fosta Republică Iugoslavă Macedonia, Curtea a statuat că, autoritățile sunt obligate să întreprindă toate măsurile rezonabile pentru a descoperi ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefundamentate pentru a închide investigația.

Completul de judecată consideră că agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, nu a determinat toate circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, iar investigațiile au fost efectuate în maniera superficială.

De asemenea, prima instanță nu a intrat în esența cauzei și a preluat constatările agentului constatator și nu a dat răspuns motivat la argumentele invocate de petiționarii în contestația depusă, ce contravine prevederilor art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care obligă instanțele judecătorești să motiveze hotărârile sale.

Reieșind din cele expuse, recursul declarat urmează să fie admis, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care contestația să fie admisă, și să fie anulată decizia agentului constatator cu trimiterea materialelor agentului constatator pentru o nouă examinare.

Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b), art. 474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se admite, recursul declarat de avocata Bria Iulia în interesele Tamarei Rotaru.

Se casează integral, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 26 februarie 2026, pronunțată în cauza contravențională, la contestația depusă de Rotaru Tamara împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Nicula Artur din 07 februarie 2025, pe marginea sesizării înregistrate în R-2 al Inspectoratului de Poliție Cahul cu nr. 339 din 17 ianuarie 2025.

Se rejudecă cauza, cu adoptarea unei noi hotărâri după cum urmează:

Se admite, contestația depusă de Rotaru Tamara împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Nicula Artur din 07 februarie 2025, pe marginea sesizării înregistrate în R-2 al Inspectoratului de Poliție Cahul cu nr. 339 din 17 ianuarie 2025.

Se anulează, decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Nicula Artur din 07 februarie 2025, pe marginea sesizării înregistrate în R-2 al Inspectoratului de Poliție Cahul cu nr. 339 din 17 ianuarie 2025.

Se remite Inspectoratului de Poliție Cahul, materialele pe marginea examinării sesizării înregistrate în R-2 al Inspectoratului de Poliție Cahul cu nr. 339 din 17 ianuarie 2025, pentru o nouă examinare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată **Evgheni BANCOV**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Inga GORLENCO